

Ve čtvrtek 2.7. padlo definitivní rozhodnutí vyjet do Chorvatska. Posbíral jsem nějaké éčka, pojistil se, objel supermarkety nakoupit zásoby a po naložení Passata v sedm vyrazil k hranicím. Hned před Jihlavou nás chytil děsnej plavák a víceméně přšelo až ke Slovinsku. Ve Znojmě nás čekali známí, ke kterým jsme se přidali, abychom nejeli sami. Před Gratzem jsme dali jednu čůr pauzu, z níž jsem zapomenul rozsvítit světla u auta a tak jsem pár kilometrů svištěl po dálnici bez potkávaček. Podle navigace jsme začali objíždět slovinskou dálnici, protože za pár kilometrů se nám 35 éček nechtělo dávat.

Pá

Dálnici se nám podařilo objet a pak už jsme na chorvatské dálnici šlápli na plyn. Sem tam byla mlha, ale když jsme dojeli na Makarskou, tj. odbočili jsme v Šestanovac, bylo už dobré počasí. Po Podgore jsme chvílku bloudili, než jsme našli ubytování, které měli kamarádi zarezervované. Apartmán měli blízko silnice a docela daleko od pláže. Platili prý 12,5 éček za osobu. Nějaký dědek mě ponavigoval

na malý plac před penzionem, ale když se dozvěděl, že nemám rezervaci, hned mě posílal pryč na druhou stranu silnice. Byl mi i s babou, která se k nám přihnala, nesympatický, tak jsem se raději rozloučil a valil si to dál na Živogošce. Zde jsem zjistil, že ubytovatel z předloňska není doma a zdálo se mi, že má plno. Začali jsme obíhat apartmány a nakonec jsme sehnali jeden hned vedle posledních ubytovatelů. Za 70 éček. Byl pro osm lidí a tak jsme nemuseli řešit ubytování i pro své známé. Ti vyrazili sem až na druhý den. Vyložili jsme věci a šli se podívat na pláž. Moře bylo teplé a moc lidí na pláži nebylo. Odpoledne se zatáhlo ale nezapršelo. Prošli jsme Živogošce jestli se zde něco změnilo. Ale vše zůstalo při starém. Domáci nám udělal kotlet sardinek, který jsme ani nesnědli, takže jsme z nich pak udělali pomazánku. Večer jsme ještě udělali u stolu družbu s domácím a nad námi bydlícími Poláky.

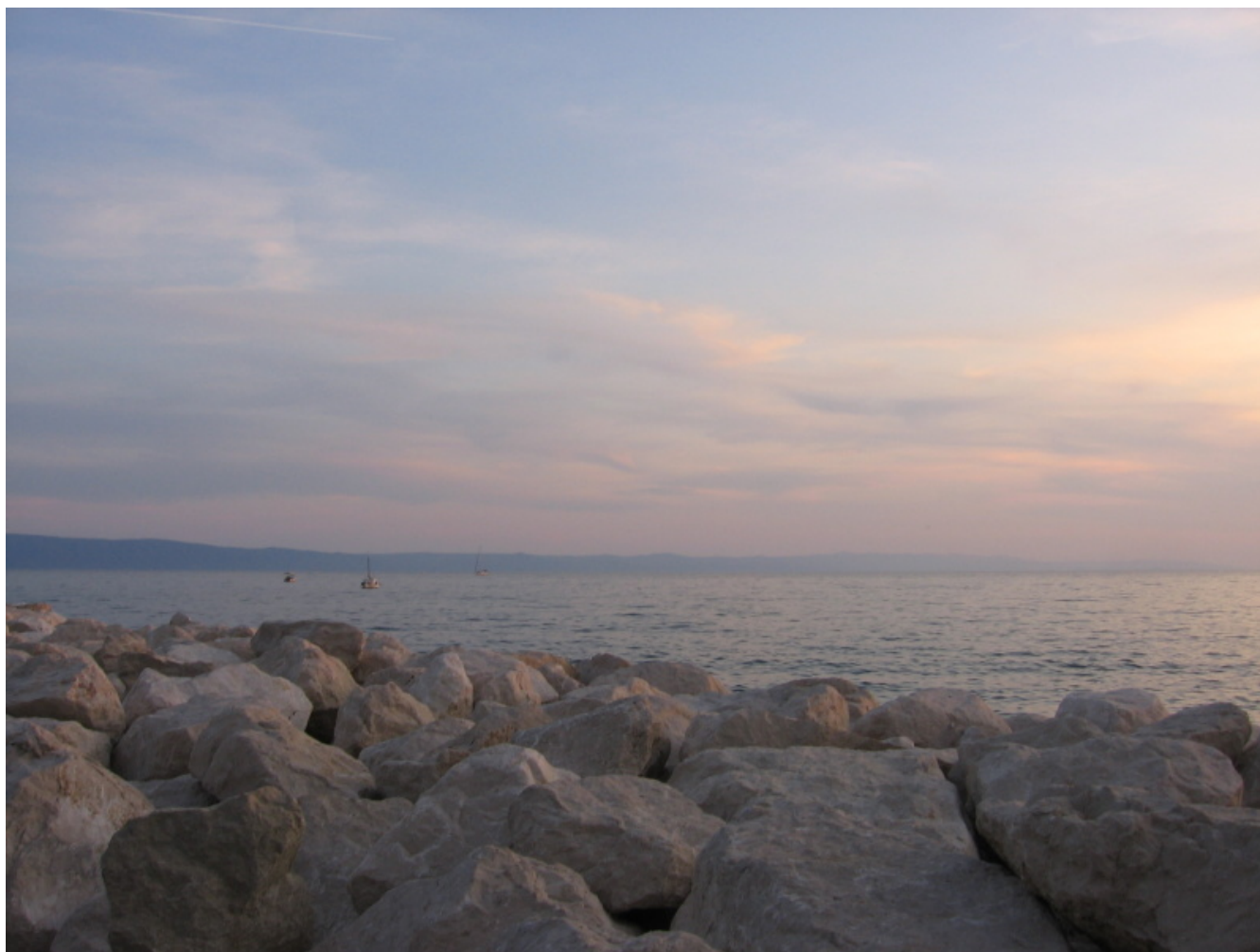
So

Časně ráno nás vzbudil kamarád, který přijel za námi s dětmi. Po ubytování jsme šli na pláž, z níž nás odpoledne vyhnala bouřka. Začali jsme shánět ubytování ještě pro souseda, který se rozhodnul také přijet. Přihnal se pozdě večer. Z auta vyndal půl dobře zásobené hospody, kterou složil na silnici, takže se přihlížející Chorvaté nestačili divit. Raději jsem šel spát.

Ne

Když jsme se vyhajali, šli jsme na pláž a domácí nám dala na cestu své čerstvé housky, které upekla. U moře jsme se smažili až do poledne. Po té jsme načali Whisku a Jagermaistera a do večera jsme se s nimi málem vypořádali. Večer jsme dali pár piv a flašek vína s domácím. Přinesl nám nakládané ryby a rybí pomazánku. Všechno jsme snědli hned, jelikož to bylo dobré. Domáci pamatoval Tita a prý vedl nějakou velkou cementárnu ve Splitu. Do půlnoci jsme byli všichni už grogy.

Po

Ráno mě vzbudil mobil, že brácha nemohl nastavit internet. Po snídani jsme došli koupit zeleninu a melouna. Opět nešla elektřina a odpoledne naopak zase netekla voda. K vaření jsme museli použít dovezenou vodu. Paní domácí nám při návratu z pláže nacpala do rukou pekáč buchet s povidly. Večer jsme se sebrali a jeli se podívat do Tučepi. Prošli jsme se po kolonádě, která byla plná lidí jak na Václaváku. Potkali jsme syna kamaráda, který nás zavedl do penzionu kde bydleli. Stěžoval si, že je ohryzaný od komárů. Ty naštěstí v Živogosce nemáme. Ubytování od cestovky měli za magistrálou, takže nic moc. Známi z Pelhřimova už byly pod parou, proto jsme prohodili pár slov a vrátili se k zaparkovanému autu. Dojeli jsme domů a po pár dezinfekčních sklenek šli spát.

Út

Ráno jsme vstávali brzo, jelikož nám odplouvala před půl desátou loď. Doplatili jsme zbytek peněz a rozprostřeli se po lodi. Soused po vyplutí převrhnul plechovku s pivem a málem polil naproti sedícího

japončika. Ještě, že měly stoly rantly. Setřeli jsme kapesníky stůl, srkli do sebe přinesenou hnusnou rakiji a pomalu dopluli na Mlaka. S námi připluly ještě další dvě lodě, takže jsme se do zátoky vyhnuly jako kobylinky. Do jedné hodiny jsme se koupali v zátoce.

Kluci šli do hospody, kde při teplém pivu vydrželi do odjezdu. Vedle nás seděl nějaký Moravák, který ustavičně prudil manželku, že jsem jeli. Dožadoval se letadla a manželku obviňoval z alibismu, když mu oponovala, že to byl jeho výmysl jsem jet. Na lodi jsme dostali makrely se zelím a po nakrmení ryb a racků se došinuli do Sućurje. Prošli jsme se podél pobřeží a u pláže se ještě jednou vykoupali. Byly zde vlny. Pak jsme došli do centra kde jsme si sedli do restaurace, kde jsme si dali teplé pivo. Při něm jsme vydrželi do odjezdu lodě, jelikož pingl nepatřil k nejhbitějším. Při odvazování lodě jsem si všimnul, že nám chybí japončik, takže jsem maníkům ještě řekl ať počkají. Ten se svým kolegou doběhnul za chvíli. Alespoň jsme se mu tak revanšovali za to rozlité pivo. Kamarád "občerstvený" po pobytech v restauracích, nejdříve rozplakal své děti, a pak se snažil přeže mně

skočit přes můstek do vody, že už doplave k pevnině. Museli jsme mu to až do Živogošce rozmlouvat. Lodivod kamarády neustále odháněl od horního můstku, kde bylo zdublované zařízení pro řízení lodi a jímž kluci přidávali plyn, že je loď pomalá. Když jim pak dovolil použít lodní sirény nechali už řízení být. Kolem lodě sem tam projeli i lodě s polosvlečenými babami na palubě, takže po přesunu čumilů k jedné straně, lodivod zase musel organizovat přesun lidí, jelikož bárka se začala naklánět. Po příjezdu do Živogosce jsme šli rovnou na pláž, jelikož na moři ani nefouklo a my byli spaření. Večer nám domácí upekli ryby, které byly výborné. Na osmou jsme měli objednaný taxík do Blata, kde byly nějaké rybí hody. Než jsme sešli dolů k taxíku, kluci položili cihlu na komín udirny, který ústil v parkovací ploše a kouř oblizoval nějakého Opla. Hned vyběhnul jakýsi skrček a nadával jim do "kretíno".

Taxík přijel v osm před konzum, kam jsme si ho přistavili a odjeli

jsme do Blata. Cestou nám taxikář vnucoval výlet do Mostaru za 1200 kun. Po ujetí pár kilometrů za které jsme zaplatili 23 éček jsme byli na místě. Veškerá akce rybí hody, jejíž upoutávku jsme si přečetli na sloupě a která nás navnadila, se odehrávala na ploše 50 x 20 m2. Skládala se z hrající kapely, jedné pípy s pivem Karlovačko, ovšem za 10 kun a rožnícího stánku, kde se pekly makrely. Jelikož stánek byl jediný, stála zde 50 metrová fronta lidí, která připomínala, kdysi fronty na banány. Jelikož v ní byli většinou češi, zřejmě jim to nevadilo. Odchytnuli jsme babu, která zprostředkovávala zájezdy lodí a které jsme se chtěli zeptat na pronájem člunu. Ta byla očividně ráda, že nás vidí a po slovní tahanici, kolik jsme ji vlastně zaplatili ráno za výlet, jsme ještě dobrovolně vysolili 57 éček. Pak nám ukázala jakousi rachotinu, kterou nám byla ochotna půjčit na celý den za 100 éček. Jelikož nevzbuzovala důvěru, raději jsme pronájem lodě oželeli. Sedli jsme si namolo a popíjeli Karlovačko za 10kun. Koupil jsem dvě zmrzliny, které mě vyšly na necelých 5 éček, protože mě baba natočila jen jednu a zkásla mě za dvě. Druhou jsem si musel zaplatit znovu. Kluci se přihlásili do soutěže přetahování lanem, v které však prohráli, protože neměli správnou obuv. Soused alespoň když upadl tak svoji váhou porazil celou řadu čumilů, čímž okolo všechny pobavil. V jedenáct jsme si zavolali taxíka a jeli na základnu. Večer bylo děsné vedro a dusno tak jsem šel spát na karimatku na verandu.

Stř

Ráno se blížila bouřka, ale nakonec nás minula. Dopoledne jsme šli na pláž, byly vlny. Zaplatili jsme domácímu pobyt a došli si do bankomatu vybrat nějaké kuny. Cestou jsme nakoupili Capy džusy za 11 kun a poslední ležící chleba. Pak se šlo odpoledne koupat. Docela ubylo lidí. Večer jsme šli k mému sousedovi do jeho apartmánu na špízy, které rožnil u domácího. Před půlnocí jsme to zapíchli, jelikož jsme podle jeho domácích moc hlučeli. Ale stejně došla Metaxa.

Čtv

Zase jeden pěkný den. už jsem si zvyknul spát na verandě, jelikož v pokoji bylo pro mě nedýchatelně. Nakoupil jsem ráno chleba a sladké rohlíky. Dopoledne jsme si skočili do vody a na pláži dali několik Karlovaček. K obědu jsme udělali nějakou konzervu. Odpoledne začaly vlny, tak jsme si ještě párkrát do nich skočili a opět strávili příjemný čas v plážové restauraci. Večer jsme se jeli podívat do Ploče. Kromě komárů a hromady bab nás zde nic nečekalo. Vrátili jsme se do Gradace, kde to opravdu "žilo". Hodil jsem do sebe Ožuskoje, které mi moc nejelo, a tak jsem přesedlal na Fantu. Vedle nás si nějací Češi domlouvali výlety a když se bavili o půjčení lodi na den, tak jsem zpozorněl.. Jeden z nich, který vypadal jak světák, nabízel ostatním projížďku člunem za 500 éček a výlet do vinogradů. Ostatní,

kteří vypadali jak z Balíkova, mu nejdříve oponovali, ale pak, asi aby nevypadali jako dršgrlešle mu na všechno kývli. Nabyl jsem dojmu, že světák je sprážen s Chorvaty. Zejména, jak začal prohlašovat, že je zná jmény. Po jedenácté jsme došli k autu a jeli jsme nazpět na kutě.

Pá

Dopoledne jsme se sebrali a šli opět na pláž. Za chvíli přišel soused, tak jsme strávili příjemný den pod stromy v restauraci. Po obědě jsme se šli opět vykoupat. Večer byla v Živogosce podobná akce jak na Blato, tedy pečení ryb. Bylo zde i více pív. Po zmrzlině a jednom pivu, které opět bylo děsně nasycené, se mi udělalo mdlo, takže jsem šel na základnu. Večer přišla bouřka, která mě probudila. Ovšem až první kapky, rachot jsem nějak přeslechnul, jak jsem byl utahaný.

So

Po bouřce se udělalo dost chladno. Foukal vítr, který každou chvíli něco na stole převrhnul. Šel jsem zjistit proč mi nesvítí zadní světlo. Naštěstí to bylo prasklou žárovkou. Kamarád čistil verandu od převrhnutého mléka a zdárně mi břečku nalil na dole stojícího Passata. Když mi ho šel omít čistou vodou, dostal kartáč od nějaké baby, která zametala schody. Asi že myje auto na silnici. Šli jsme podél pobřeží

najít nějaké mušle, ale našli jsme samé pidi ulity. Kolem jedné se roztrhla obloha a začal být zase pařák. K večeru přišli mraky, ale nepršelo. Zašli jsme do restaurace na ryby, ale moc velký výběr nebyl. Dal jsem si kalamáry, ale moc mě chapadýlka nejela. Víno, které jsme si objednali, bylo vynikající, takže jsme ho pili po litrech. Pingl, když viděl, že z nás dostane nějakou kunu, nám přinesl slivovici zdarma. Zaplatili jsme útratu 1100 kun a šněrovali jsme si to do apartmánu. Dnes byla docela chladná noc, takže se dobře spalo.

Ne

Ráno bylo opět nádherně. Vyplácli jsme se na pláži, kde bylo oproti minulým dnům více lidí. Přes oběd jsme lehce začali balit věci. Odpoledne se zvedl vítr, takže byly velké vlny. Večer jsme dopili zbytky kořalek a šli jsme spát.

Po

V půl sedmé jsme začali nakládat auto. Nějací Češi, kteří zrovna přijeli, se nás ptali na ubytování. Naše domácí je poslala o dům dál. Dostali jsme od domácího flašku ořechovky, já jsem mu dal poslední plato plechů Prazdroje. Nastartoval jsem Passata a vyjel na Igrane. Hned v první zatáčce jsem zapoměl odbočit, takže jsem dojel do slepé

ulice. Při otáčení jsem nabořil nějaký sloupek, jelikož jsem přes vycházející slunce blbě viděl do zádu. Jakmile jsem najel na dálnici sešlápnul jsem plyn na 140km/h. Passat měl při spuštění klimatizace spotřebu 7,6 l/100km. Na dvoulitr benzín a starou B3 dobrá spotřeba. Za Splitem jsem dotankoval na plnou nádrž. Při placení kartou Mbank ji terminál nepřijal a já začal lovit po kapsách zbytky peněz. Naštěstí jsem našel kartu Spořky a tu terminál přijal. Celou cestu bylo venku 29 stupňů. Maribor jsem objel po vedlejších silnicích bez problému. Za jednou vesnicí mi běžel snad půl kilometru před kapotou nějaký ratlík, který nechtěl uhnout. Až se za mnou objevil policista na motorce, tak se zdekoval. Před Gratzem jsem zastavil na pumpě pro něco k snědku. Za tři bagety, dva plechy piva a jednu limču jsem tu nechal 19 éček. Před Vídní začal být živý provoz, ale naštěstí průjezd byl bez čekání. Ve Znojmě jsem si koupil u stánků česnek a nějaké ovoce. Měli to tu však drahé. Poslední zastávku jsem udělal na pumpě ONO v Jihlavě. Jelikož stojany byly na chvíli mimo provoz dali jsme si kávu z automatu. Natankoval jsem za poslední éčka benzín a v půl sedmé jsme byli doma. Jen jsme vynesli věci, popadl jsem džbáněk a hurá pro Plzeň. Marná sláva, naše pivo je nejlepší. když jsem spočítal závěrečnou bilanci, tak z karet jsem vytahnul za benzín 3800 Kč, pojištění pro tři stálo 600,-, kun jsem měl 3000,-, éček za 16500,- a nějaké jídlo s pitím za 2500,-. Celkem tedy desetidenní výlet za necelých 27000,-Kč pro tři, s tím že jsme si v Chorvatsku nic neodepřeli.

Achjo